

TAMMO
SCHURINGA

ETALAGE
GELUK

MARIEKE
LUCAS
RIJNEVELD

TAMMO
SCHURINGA

ETALAGE GELUK

MARIEKE
LUCAS
RIJNEVELD

99 UITGEVERS/PUBLISHERS

ALTIJD DWARSLIGGEN

VERWACHT GEEN ZACHTZINNIGHEID

NEERSLAG

ONVREDE

DE BRIEFLEZER

ETALAGEGELUK

GESLACHTELIJKE BEPALING

OORZAKEN VAN DWALING

ONGEOORLOOFDE AFWEZIGHEID

HANENONTBIJT

ALTIJD DWARSLIGGEN

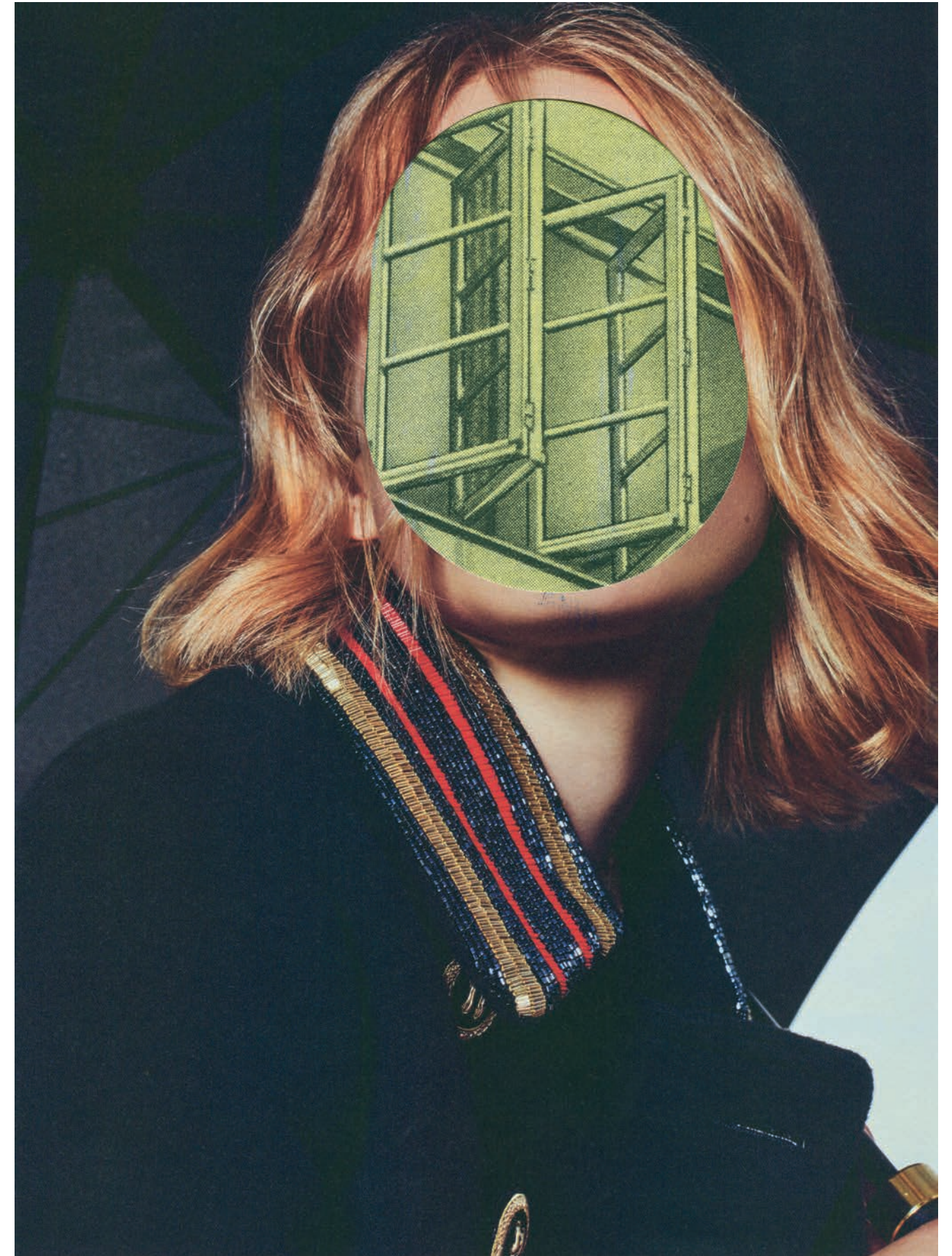
Deze dag gaat over zeer. Over hoe je met de schroom in je benen en je tegen beter weten in weer de gordijnen openschuift, van je tjonge jonge, en steeds het gesodemierter van een nieuw begin en altijd dwars liggen, tussen kaft en kaft.

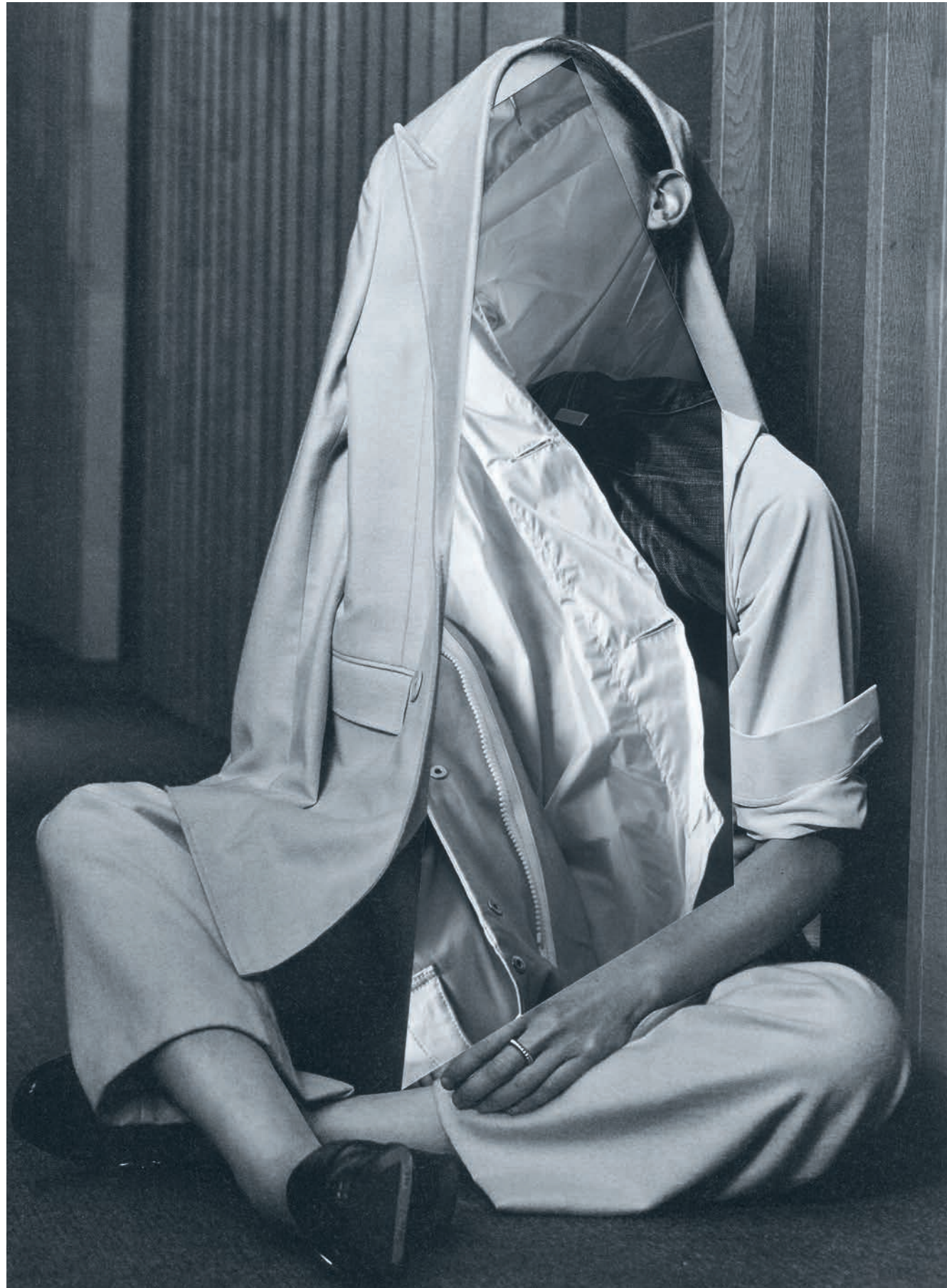
Over hoe je je wandelschoenen en bij terugkomst het park mee de kamer in, maar je jezelf buiten hebt gelaten. Hoe je wrikt aan alle schijnzekerheden en toch de rede, altijd kies je voor de rede. Over meermaals moedeloos het hoofd schudden en zeeziekte.

Deze dag gaat over zeer. Over hoe je het meisje moet vergeten om de jongen te onthouden, met het gejakker van alles willen weten en niets weg kunnen strepen. Dat spechten nooit aan snavelpijn lijden, je je afvraagt of dat ook voor de boom, voor dit begin geldt.

Of over het dooiproces van het brood op het aanrecht, hoe dat je ineens ontroert en van aankleden weer niets komt. Van hoe de dag wacht op een dolksteek en alles zwart wordt. En hoe het goddelijke uur aanbreekt als alles opnieuw is volbracht.

Deze dag gaat over zeer. Over hoe je zonder aarzeling iedere avond het bed in stapt, en wederom verstrikt geraken in de maat van alledag. Over dat je zo gaat liggen dat je morgen dwars wakker wordt. Alleen dan kun je met de schroom in je benen toch golfbewegingen maken.

ONVREDE

Je staat al jaren slapend op de wachtlijst werd er gezegd, en jij belazerd als je was en toch zo wakker van geest, had geantwoord: zij die slapend wachten, worden zelden gewekt, maar zij die zelden rusten, worden steeds opgeschrikt en doen geen oog dicht.

Je vertelde niets over de nautische avonden op de achterplecht van het schipbed, over de illustere hoop dat het vliegen ooit tot bedaren komt, over het zwachtelen van alles waar druk op staat: het rotjoch, de open wond, braakliggende grond. Je zou net als aalscholvers tot categorie

twee van het Soortenbesluit willen behoren, en verdelg nooit wat het Opperwezen je gegeven heeft. Misschien is dit de overweging: laat eentonigheid niet het verkeerde geraamte omhullen, we kennen verhalen over meisjes die meisjes bleven en hun juk is zacht, de last licht.

Ze willen alles van je weten, maar niets blootleggen, blootleggen komt later zeggen ze, daar hebben we speciale kamers voor, ook voor het verdriet, nee, niet hier, alsjeblieft. Soms zijn we te zuinig met onszelf, van het: breek ons de bek niet open, want het geraas, de toorn.

Om de tijd te overbruggen geven ze plastic vleugels mee. Wat onwennig zitten ze aan je lijft geplakt, en je leest: aalscholvers kunnen een negatieve impact hebben op lokale visbestanden. Je wappert wat in het rond, maar het rotjoch blijft als aan de grond genageld

ETALAGEGELUK

Vraag ons niet over thuiskomen, over hoe we de kou weren
uit de plavuizen. In de avond wassen we ons in gestolen veiligheid,

spreken over etalagegeluk en ach weer de verkeerde fittingen gekocht,
meteen ligt alles overhoop. Niet dat wij niet met het donker,

of dat wij nooit van schaamte verlicht, we zwichten voor eenieder
die over geluk predikt, die zijn haardstede op de tast vindt.

Tot aan misselijkheid toe getracht dit te evenaren, de verhuissoffertes
uit onze mailbox verwijderd, of om met Proust te spreken:

de ware paradijzen zijn de paradijzen die we hebben verloren.
Nu niet over onze jeugd beginnen. Over de koude kermis in onze koppen:

de draaimolen staat al jaren muurvast en het reuzenrad is niet meer
reuzengroot, de popcorn ligt taai in onze mond. Zo zoeken we de

godganse dag naar een bevel, van doe dit en dat maar het huis zwijgt zich
dood. Toch de huur betaald, olielamp aangeschaft. We stampen ons een weg

naar de bovenste etage, kijken op het dakterras uit over de stad
en zeggen dit is gelukzalig, dit hoog van de toren blazen met een vrees

voor laagvliegen. Dit moeten we vasthouden, ook al raast en kolkt
het vanbinnen, staat de sleutelbos in de huid van onze handen.

GESLACHTELIJKE BEPALING

Trok in plaats van een grijs vest een jongen aan. Zo vaak in de slobberfase gezeten dat er weinig postuur overbleef, ik kon voor alles doorgaan. Het was te groot bij mijn schouders, ach het kon me wat. Met veel dingen heb ik vrede gehad, maar niet met

geslachtelijke bepaling, met blauw of roze speelgoed. Wilde ruw zijn en tegelijk lief, kocht op een dag mijn eerste piemel voor zeventienvijftig. Ik waste hem voor het slapengaan zachtmoedig, rolde hem door maïzena om hem levensecht en houdbaar zoals

de bijsluiters beweerde - en maakte een keuze, rechts of links dragen. Streelde hem te pas en te onpas, verlangde steeds vaker naar een vrouwenhand, o alsjeblieft, een vrouwenhand. Piste tegen iedere boom die ik tegenkwam, riep soms God aan: laat dit nooit voorbij

gaan. Maar mensen hielden niet van grijze vesten. Ze zeiden: onder al die laagjes zit een meisje verscholen, dat zo vaak verkouden is, ze staat al jaren op de tocht. En ze knepen in mijn bovenarmen, schudden moedeloos het hoofd, schopten tegen mijn kuit in de

hoop dat ze roze, balden hun vuisten. Je moet weten: niets was mij vreemd. Dit ongenadig betasten, deze donderpreek. Dit gejammer over de essentie en nooit de randzaken. Ik schreeuwde de longen uit mijn lijf, gumde oorlog noch vrede uit al mijn tekenschriften.

Kreeg bloemen, gatverdamme te veel bloemen, en maakte mijn borst schaamteloos plat, streek iedere ochtend de kreukels uit mijn vertrouwen. Tuurde tussen mijn benen in de hoop dat de piemel aan zou groeien. Alles wat te bepalen valt, heeft ongeschreven regels.

Marieke Lucas Rijneveld

Marieke Lucas Rijneveld (1991) debuteerde in 2015 met de dichtbundel *Kalfsvlies*, die werd bekroond met de C. Buddingh Prijs voor het beste poëziedebuut. Zij groeide op in een gereformeerd boerengezin in Noord-Brabant en woont tegenwoordig in Utrecht, de stad die haar in 2015 het C.C.S. Cronestipendium toekende. In januari 2019 verscheen haar tweede dichtbundel *Fantoommerrie*. Deze bundel won de Ida Gerhard Poëzieprijs 2020 en stond op de shortlist van de Herman de Coninckprijs voor poëzie 2020. Haar debuutroman *De avond is ongemak* verscheen in 2018 en stond op de longlist van de Libris Literatuur Prijs 2019 en werd bekroond met de ANV Debutantenprijs. De vertaalrechten van *De avond is ongemak* zijn verkocht aan ruim 20 landen en de Engelse vertaling, *The Discomfort of Evening*, werd bekroond met de prestigieuze International Booker Prize 2020.

Tammo Schuringa

Tammo Schuringa (1962) is beeldend kunstenaar. Hij studeerde een jaar Nederlandse taal- en letterkunde en vervolgde zijn studie aan de Gerrit Rietveld Academie. Na zijn afstuderen begon hij naast zijn autonome werk ook toegepast werk te maken voor diverse kranten en tijdschriften, waaronder Carp, de Volkskrant, Vrij Nederland, de VPRO gids en de Revisor. In 2005 won Schuringa de Dutch Design Award voor zijn illustraties. Sinds 2001 geeft hij les bij de vooropleiding van de Gerrit Rietveld Academie (fine arts) en sinds 2011 bij de illustratie-afdeling van ArtEZ Zwolle. In 2007 en 2012 gaf hij in het kader van een uitwisselingsprogramma tussen de Rietveld Academie en de Nola Hatterman Art Academy les in Paramaribo. Met Paul Faber en Chandra van Binnendijk maakte hij in 2010 een boek over de straatkunst in Suriname, *Schaafijs & Wilde Bussen*. Schuringa exposeert in binnen- en buitenland, zie www.tammoschuringa.nl.

Schrijver en dichter Marieke Lucas Rijneveld schreef tien gedichten over een meisje dat zich jongen voelt. Beeldend kunstenaar Tammo Schuringa maakte, geïnspireerd op deze gedichtencyclus, een serie collages. De samenwerking tussen Schuringa en Rijneveld mondde uit in ETALAGEGELUK dat als zevende deel verscheen in de reeks *99 Editions* van 99 Uitgevers/Publishers, in een gelimiteerde oplage van 99 exemplaren. De bundel werd vormgegeven door Mart. Warmerdam en uitgegeven door Riëlle Boerland.

ETALAGEGELUK werd gezet uit de Avenir Next Ultra Light en Avenir Next Regular en in vierkleuren gedrukt door Wilco Art Books op 130 grs Lynx van Munken (binnenwerk) en 350 grs Conqueror Concept Silver Mist (omslag) van Antalis. De bundel werd gebonden met een singersteek door Boekbinderij Patist.

De oplage bedraagt 99 door de uitgever genummerde en door de schrijver en kunstenaar gesigioneerde exemplaren.

Dit is nummer

Bij de bundel hoort een genummerde en door de kunstenaar gesigioneerde piëzografie, eveneens in een oplage van 99. Formaat 31 x 23 cm, geprint op 210 grs Innova IFA24 Mat Fine Art Paper door Ruijgrok Piëzografie te Amsterdam.

© 2020 Marieke Lucas Rijneveld, Tammo Schuringa, 99 Uitgevers/Publishers

ISBN 978-90-78670-68-1

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enige andere manier, zonder voorafgaande toestemming van de uitgever.

99 Uitgevers/Publishers
Koninginneweg 99
2012 GM Haarlem
The Netherlands
E info@99uitgevers.nl
T +31 (0)23 5347138
www.99uitgevers.nl

99 UITGEVERS/PUBLISHERS